

POSUDEK ŠKOLITELE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

Tereza Frýbertová:

DRAMATICKÁ TVORBA RENÉ LEVINSKÉHO V L.1988-2005

Jak konstatoval kolega Pšenička už při jedné z minulých obhajob, a jak to odpovídá i mým letitým zkušenostem, školitelský posudek je prapodivný slovesný žánr, jakýsi – aktuálním sloganem řečeno – tanec mezi vejci. Jedno z těch vajec se jmenuje sebechvála a druhé seabemrškačství. Školitel těžko může práci nějak radikálně sepsout – v tom případě ji špatně školil a kritizuje vlastní neschopnost. Z těchže důvodů ji nemůže, aniž by si zadal, ani moc chválit. A objektivně kritický postoj lze zaujímat těžko, jestliže jste stáli u zrodu nějakého textu takřka od počátku, znáte jeho různé verze a počáteční chyby – vždycky budete nakonec porovnávat jen finální produkt s tím, co vám autor přinesl poprvé, a vždycky vám z toho tudíž vyjde určitý pokrok. Nezbyvá tedy než podat jakousi stručnou zprávu o průběhu práce.

V případě Terezy Frýbertové mi byla od počátku jasná jedna věc: autorka postupuje vzácně samostatně, práci nepojímá jen jako slohové cvičení na dané téma, je to pro ní téma velmi osobní, a René Levinského považuje za velmi pozoruhodný fenomén českého divadla a dramatu posledních dvou desetiletí, srovnatelný, ba v mnoha směrech dokonce převyšující tvorbu mnohem známějších autorů (od Havla či Pitinského až po Witkiewicze). Fenomén, zdaleka přesahující pouhé meze amatérské divadelní činnosti. Tato samostatnost a zaujatost tématem (projevující se např. i v zařazení osobního rozhovoru s autorem, jenž se stal posléze součástí dokumentárních příloh) má své klady, zcela přesně ji umožnila postihnout klíčový komponent ironie a mystifikace, ale má i své zápory, a to v jistém nedostatku kritického čtení pramenů – jak textů, tak jejich ohlasů. A také v jejich vřazování do kontextu s jinými, srovnatelnými poetikami (jeden příklad za mnohé: David Drábek a jeho Hořící žirafy). Stačil jsem tedy autorku – kromě občasných stylistických korekcí - upozornit na to, že tvorba Levinského, jakkoli originální, vzbuzuje reakce jak nadšené tak kritické, jedním slovem rozporuplné, a že právě tu rozporuplnost by měla postihnout především. Nakolik se to vše projevilo ve výsledné podobě práce, to už musí posoudit jiní.

Jedno mohu konstatovat už teď: práce, psaná pěkným jazykem, plně splňuje všechny předpoklady k obhajobě.

Doc.PhDr. Vladimír Just CSc.

